

Een leven lang thuis is niet acceptabel

Als directeuren van Nederlandse sociale werkvoorzieningen maken wij ons grote zorgen over de mensen waar wij voor staan. Dat zijn alle mensen die zonder tijdelijke of permanente ondersteuning geen baan kunnen vinden. Mensen in de bijstand, de Wajong of de sociale werkvoorziening. Meestal mensen die dolgraag willen werken en zouden kunnen werken.

De ondersteuning die mensen nodig hebben, kan bestaan uit werk onder begeleiding om zelfvertrouwen op te bouwen en een vak te leren, goede omgang met collega's te leren of om een praktijk opleidingscertificaat te halen. Ondersteuning kan ook zijn het organiseren van de juiste werkomgeving en begeleiding zodat iemand productief zijn talenten kan gebruiken ondanks zijn beperkingen.

Het kabinet stelt met de nieuwe wet 'Werken naar Vermogen' grote bezuinigingen in het vooruitzicht voor deze groep Nederlanders. Veel van de veranderingen in deze nieuwe wet zijn verbeteringen. Ook een deel van de bezuiniging is uitvoerbaar en zorgt voor veel betere besteding van het overheidsgeld. De bezuinigingen zijn echter zo enorm, dat er voor een grote groep mensen geen geld meer voor begeleiding is. Zij komen thuis te zitten in plaats van een werkend leven te leiden. Dat is voor hen heel hard en voor Nederland heel duur en onverstandig. Thuis zitten leidt tot hoge kosten aan uitkeringen, ook vaak tot veel meer medische zorg en tot nog grotere problemen die ontstaan uit werkloosheid, ook weer voor hún kinderen.

Om hoeveel mensen gaat het? Het kabinet garandeert behoud van rechten voor de huidige groep mensen in de sociale werkvoorziening, maar kort op de lopende verplichtingen. Dat leidt ertoe dat de nieuwe wet 'Werken naar Vermogen' eigenlijk bijna geen geld mee geeft voor de 400 duizend mensen die de wet betreft. Het kan oplopen tot een kwart van deze groep die wel zou kunnen werken, maar nu thuis komt te zitten.

Wij doen een appèl op onze volksvertegenwoordigers om de bezuiniging in het kader van de wet 'Werken naar Vermogen' te verkleinen. Laat het niet gebeuren dat een grote groep Nederlanders die het niet breed heeft en met problemen kampt maar tegelijk zeer werkwillig is, een leven lang thuis komt te zitten.

Henk Blaauw, Ommen e.o.

Cees Boon, Haarlem

Lisette Bosch, Doetinchem

Mark Bouma, Beverwijk e.o.

Reinier van Broekhoven, Almelo

Walter Cantrijn, Zutphen

Bas van Drooge, Leiden

Henk van Eijk, Alkmaar

Marjo Gruisen, Nunspeet e.o.

Ivo Korte, Woerden e.o.

Rutger van Krimpen, Utrecht

Ed de Leeuw, Noord-Oost Brabant

Linde Maas, Amersfoort

Johan Mug, Emmen e.o.

Ed Scherbeyn, Winschoten e.o.

Jan Simons, Boxtel e.o.

Frank Verheul, Zaanstreek Waterland

Harry Vogelaar, Tiel e.o.

Remco Wijnia, Rijswijk e.o.

Marco Wilke, Dordrecht